

اثر زمان و نوع پیوند و تاثیر برخی ترکیبات شیمیایی در جوش خوردن پیوند جوانه گردوب ایرانی (*J. regia L.*)

لطفعلی ناصری و دسوی جلیلی

به ترتیب استادیار و دانشیار گروه باغبانی دانشگاه ارومیه

در این آزمایش تاثیر دو زمان مختلف پیوند (خرداد و شهریورماه) و دو روش پیوند جوانه (وصله‌ای و شکمی) با استفاده از چهار محلول شیمیایی بنام‌های اسید آسکوربیک (AA)، اسید ایندول استیک (IBA)، هیدروکسیل آتیزول بوتیل دار شده (BHA) و هیدروکسیل تولئن بوتیل دار شده (BHT) بر جوش خوردن محل پیوند گردو و قدرت رشد پیوند که با غلظت‌های مختلف (صفرا، ۱۰۰، ۱۵۰ و ۲۰۰ میلی گرم در لیتر) طی دو سال آزمایش (۱۳۸۱-۸۲) به اجرا گذاشته شد. این آزمایش از طریق روش آماری فاکتوریل با طرح پایه بلوک‌های کامل تصادفی انجام گرفت و در چهار تکرار مورد ارزیابی قرار گرفته شد. تجزیه آماری، برای هر سال آزمایش به طور مجزا انجام داده شد. پیوند کهای تهیه شده از شاخه‌های یکساوه به مدت ۵ دقیقه در غلظت‌های مختلف محلول‌های مورد آزمایش قرار داده شد و سپس با استفاده از روش‌های وصله‌ای و شکمی بر روی پایه‌های دو ساله پایه‌های بذری گردو پیوند زده شد. بر اساس نتایج بدست آمده، تاثیر محلول‌های شیمیایی مورد استفاده در سال اول آزمایش بر روی گیرایی پیوند معنی دار نبود اما در سال دوم آزمایش، بین محلول‌های شیمیایی، اختلاف معنی دار مشاهده گردید و محلول BHT تاثیر بهتری بر گیرایی پیوند داشت (۵۰/۵ درصد). اثر مقابل نوع پیوند × محلول شیمیایی دار نبود اما در سال آزمایش دار بود و بیشترین درصد گیرایی پیوند (در سال اول ۷۶/۹ درصد و در سال دوم ۶۱ درصد) در روش پیوند وصله‌ای با محلول شیمیایی BHT حاصل گردید. اثر مقابل محلول شیمیایی × زمان پیوند در هر دو سال آزمایش معنی دار بود و تیمار پیوند کهای توسط BHT در ماه خرداد نتیجه مطلوبی داشت و درصد گیرایی در سال اول ۶۰/۲ درصد و در سال دوم ۵۴/۳ درصد بود. طبق نتایج بدست آمده اثر مقابل نوع پیوند × زمان پیوند بر درصد گیرایی پیوند در سال اول آزمایش معنی دار بود و بیشترین موفقیت (۷۲/۱) در سال دوم آزمایش بر درصد گیرایی پیوند در سال اول آزمایش معنی دار بود و بیشترین موفقیت (۶۱/۱) اثر وصله‌ای در پیوند وصله‌ای که در خرداد ماه انجام شده بود، مشاهده گردید. اما در سال دوم آزمایش اثر معنی دار مشاهده نگردید. اثر تیمارهای مختلف (نوع پیوند، زمان پیوند، اثر محلول‌های شیمیایی با غلظت‌های مختلف) در قدرت رشد پیوند که تاثیر کمتری داشت، به طوری که میزان موفقیت کمتر از ۵ درصد بود.